ابتکار

روزنامه صبح ایران

یکشنبه ۱۱ آبان ۱۴۰۴
۱۱ جمادی‌الاول ۱۴۴۷
۲ نوامبر ۲۰۲۵
سال بیست‌ویکم
شماره ۶۰۴۰
۱۲ صفحه
۲۰۰۰۰ تومان

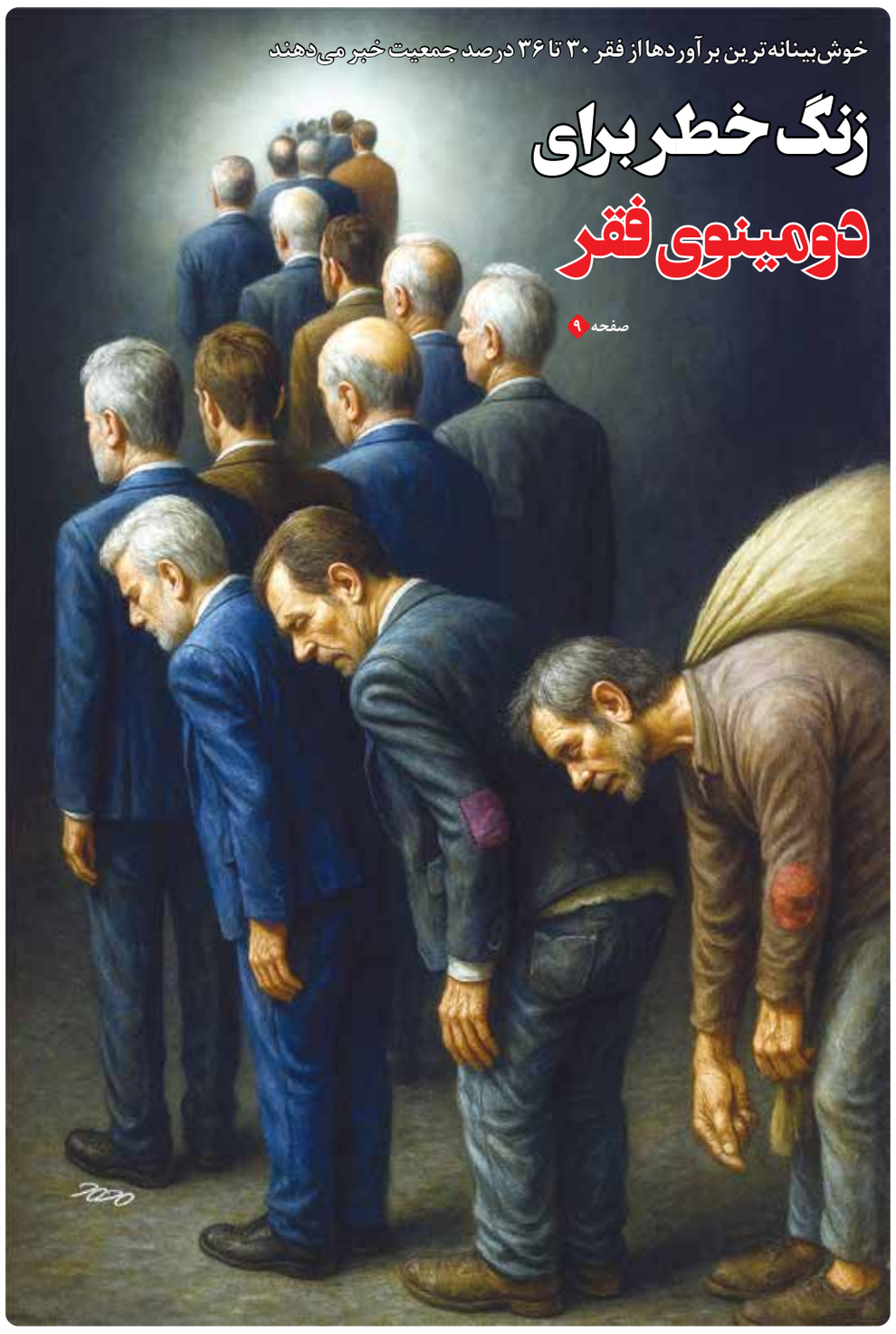

خوش‌بینانه‌ترین برآوردها از فقر ۳۰ تا ۳۶ درصد جمعیت خبر می‌دهند

زنگ خطر برای دومینوی فقر

صفحه ۹

طرح: محمد طحانی

چطور یک بدعدت اشتباه وارد فرهنگ ادبیات سیاسی کشور شد

سنت غلط «بگم بگم»!

از مناظره‌های تلویزیونی انتخابات دهم در سال ۱۳۸۸، مفهومی تحت عنوان «بگم بگم» وارد ادبیات سیاسی ایران شد. بگم بگم با محمود احمدی‌نژاد، رئیس دولت‌های نهم و دهم به یاد می‌آید. او از این تکنیک بارها در مناظره‌های انتخاباتی سال ۱۳۸۸ استفاده و مباحث جدیدی را وارد فضای سیاسی کرد. از مسائلی درباره فرزندان مسئولین تا خود آن‌ها. این بار اما ۱۶ سال بعد از سال ۱۳۸۸ و ۱۲ سال بعد از پایان دوره احمدی‌نژاد، حسن روحانی و تیمش گاهی این روش را به کار می‌گیرند.

چندی پیش یکی از قسمت‌های برنامه ماجرای جنگ با حضور محمدعلی (عزیز) جعفری پخش شد که برخی حواشی سیاسی را به دنبال داشت. موضوعی درباره محدودیت‌های بودجه دفاعی در اواخر دولت احمدی‌نژاد و دوران حسن روحانی که مورد توجه قرار گرفت. پس از مورد توجه قرار گرفتن این بخش از صحبت‌های جعفری، حسام‌الدین آشنا، مشاور روحانی در دوران ریاست‌جموری، در توئیتر خود نوشت: «برادر عزیز، رازهای مَگو را به آقای موگویی می‌گویی؟ چه نهادی مسئول مدیریت و هماهنگی ارتباطات رسانه‌ای فرماندهان نظامی فعلی و سابق در موضوعات حساس دفاعی است؟ آیا دیگران هم اجازه دارند درباره دریافت‌ها، پرداخت‌ها و عملکردهای این فرماندهان سخن بگویند؟ در صندوق پاندورا را باز نکنید.»

احمد زیدآبادی، روزنامه‌نگار و تحلیلگر سیاسی در واکنش به این اظهارات آشنا نوشت: «این نوع اشارات و کنایات از نقطه‌نظر شفافیت قانونی در یک کشور به نظرم سمّ است! چون معنای صریح این کنایات این است که اولاً جرمی به وقوع پیوسته اما به دلایلی مکتوم مانده است و ثانیاً، دو طرف دعوا دست‌شان زیر ساطور یکدیگر است و چنانچه یک طرف دست به افشاگری بزند، با افشاگری متقابل روبرو می‌شود! آیا توصیه به بازنکردن درِ صندوق پاندورا معنی دیگری هم می‌دهد؟ طبق همهٔ قوانین الهی و بشری و طبیعی و عرفی، هر فردی در هر مقامی اگر مرتکب جرمی قابل اثبات با ادله و مستندات محکمه‌پسند شود، باید مورد پیگرد قضایی قرار گیرد و کتمان کردن آن ظلم آشکار است. در عین حال، اگر بدون سند و مدرک لازم ادعای ارتکاب جرم مشخصی علیه فردی مطرح شود، از جنس ایراد اتهام است که این هم به نوبهٔ خود قابل پیگرد قانونی است!

شرح درصفحه ۲

آمریکا و ونزوئلا تا درگیری نظامی فاصله ای ندارند

آرامش قبل از طوفان در کارائیب؟

صفحه ۱۱

سرمقاله

سعید پای بند

توافق جدید آمریکا و چین؛ آتش‌بس یا صلح؟

در یک تحول قابل توجه در سیاست‌های جهانی، دونالد ترامپ رئیس‌جمهور ایالات متحده، به تازگی در دیداری با شی جین‌پینگ رئیس‌جمهور چین در بوسان کره جنوبی، به توافقی جدید دست یافت. این توافق، در حالی که برخی از تنش‌های تجاری و اقتصادی میان دو کشور را کاهش می‌دهد، بیشتر به یک آتش‌بس موقت شباهت دارد تا رسیدن به صلحی پایدار و طولانی‌مدت!

توافق اخیر در سطح اقتصادی، شامل تعدادی اقدامات مشهود از هر دو طرف است. چین محدودیت‌های صادراتی برخی عناصر کمیاب به آمریکا را به حالت تعلیق درآورد و خرید محصولات کشاورزی از جمله سویا را از سر گرفت. در همین حال، ترامپ تعرفه‌های ۲۰ درصدی بر کالاهای چینی را کاهش داد و بخشی از محدودیت‌های صادراتی را به حالت تعلیق درآورد. این اقدامات می‌تواند به تجار و صنایع دوجانبه کمک کند و فشارهای اقتصادی موجود را کاهش دهد.

با این حال، هرچند این توافق در کوتاه‌مدت می‌تواند اثرات مثبتی بر بازارهای جهانی داشته باشد، اما سوال اصلی این است که آیا این تغییرات می‌توانند در بلندمدت پایدار بمانند؟ آیا این توافق می‌تواند به یک صلح واقعی و استراتژیک منتهی شود، یا فقط یک آتش‌بس موقت است که در سایه اختلافات اساسی دو کشور پنهان مانده؟

در حالی که بسیاری از تحلیلگران این سفر را به عنوان یک گام در جهت کاهش تنش‌های اقتصادی و تجاری میان دو کشور می‌بینند، باید توجه داشته باشیم که اهداف ترامپ و انگیزه‌های سیاسی و اقتصادی او فراتر از صرفاً یک توافق تجاری محدود هستند.

ادامه درصفحه ۲

وضعیت شیر خشک و تغذیه کودکان بحرانی است

سفره کودکان در کام تورم

صفحه ۳

سینمای ایران و جهان چه واکنشی به تجاوز دارد؟

تجاوز روی پرده نقره‌ای

صفحه ۴

چطور باید با مناسبت‌هایی مثل هالووین واکنش نشان دهیم؟

هالووین‌ها را در ایران دریابیم!

صفحه ۶

خبر

پشت نقاب سلطنت؛ فروپاشی آرام تاج

خلع عنوان سلطنتی از اندرو، برادر چارلز سوم، اگرچه در ظاهر اقدامی برای پاسخ به افکار عمومی و مقابله با رسوایی اخلاقی است، اما در واقع نشانه‌ای از تلاش پادشاه برای پنهان‌سازی فساد گسترده خاندان سلطنتی و مهار موج فزاینده نارضایتی مردمی از ساختار فرسوده پادشاهی بریتانیاست.

به گزارش نور نیوز اقدام اخیر چارلز سوم در خلع القاب سلطنتی از برادرش اندرو، فراتر از یک تصمیم خانوادگی یا انضباطی است. این رویداد در حالی اعلام شد که افکار عمومی بریتانیا هنوز درگیر بحران‌های اقتصادی، تورم و هزینه‌های فزاینده سلطنت است. در ظاهر، حذف اندرو به عنوان واکنشی به ارتباط او با شبکه سوءاستفاده جنسی جفری اپستین معرفی شد، اما تحلیل‌ها نشان می‌دهد هدف اصلی، انحراف افکار عمومی از پرونده‌های فساد مالی و اخلاقی در رأس خاندان سلطنتی است. شواهد متعددی از پرداخت رشوه‌های کلان به چارلز سوم در دوران ولیعهدی از سوی خاندان‌های ثروتمند خلیج فارس تا ارتباطات غیرشفاف مالی او منتشر شده است. در واقع، چارلز با قربانی کردن برادرش تلاش دارد سپری حفاظتی برای تاج و تخت متزلزل خود بسازد.

فساد نهادینه در بطن سلطنت

ساختار سلطنتی بریتانیا امروز بیش از هر زمان دیگر گرفتار فسادی نهادینه است؛ فسادی که از روابط پنهان اقتصادی تا انحرافات اخلاقی را دربرمی‌گیرد. در حالی که رسانه‌های وابسته به دربار تلاش می‌کنند این رسوایی‌ها را در سایه نگه دارند، افکار عمومی در شبکه‌های اجتماعی و مطبوعات مستقل به سرعت به افشای واقعیت‌ها می‌پردازد. اسناد متعدد حاکی از آن است که چارلز سوم در دوره ولیعهدی خود مبالغ هنگفتی از منابع خارجی دریافت کرده و از مصونیت حقوقی خود برای گریز از پاسخ‌گویی بهره برده است. حتی در عرصه خانوادگی نیز رسوایی رابطه غیرمشروع او با کامیلا در دوران زندگی با دایانا، چهره سلطنت را در چشم مردم مخدوش ساخته است. بنابراین، اقدام اخیر علیه اندرو نه نشانه اصلاح، بلکه سند دیگری از فساد ساختاری و فرافکنی دربار برای فرار از مسئولیت است.

خشم عمومی و بحران مشروعیت

در سال‌های اخیر، فاصله طبقاتی، ریاضت اقتصادی و هزینه‌های سرسام‌آور سلطنت موجی از نارضایتی عمومی در بریتانیا ایجاد کرده است. نظرسنجی‌های رسمی نشان می‌دهد بیش از ۷۰ درصد از جوانان انگلیسی طرفدار گذار از پادشاهی به جمهوریت هستند. هزینه‌های چندصد میلیون پوندی خاندان سلطنتی در شرایطی که مردم برای تأمین معیشت روزمره خود در تنگنا هستند، خشم و اعتراضات گسترده‌ای را به دنبال داشته است. خیابان‌های لندن بارها شاهد تجمعات جمهوری‌خواهان بوده که شعار «پایان تاج و تخت» را سر می‌دهند. در مقابل، رسانه‌های وابسته به حاکمیت با سیاست سفیدسازی و نمایش دروغین از محبوبیت سلطنت می‌کوشند بحران را مهار کنند، اما واقعیت جامعه چیز دیگری است: سلطنت بریتانیا در آستانه بحران مشروعیت تاریخی قرار گرفته است.

پادشاهی در مسیر افول

چارلز سوم با حذف برادرش از ساختار سلطنتی شاید در کوتاه‌مدت توانسته باشد نگاه‌ها را از فساد دربار منحرف کند، اما در بلندمدت، این تصمیم بیش از پیش مشروعیت سلطنت را فرسوده خواهد کرد. جامعه انگلیس امروز بر شفافیت، پاسخ‌گویی و کارآمدی تأکید دارد، در حالی که سلطنت نمادی از امتیاز موروثی، تبعیض و هزینه‌سازی بی‌پایان است. اگر اصلاحات بنیادین، شفافیت مالی و پایان دادن به امتیازات درباری در دستور کار قرار نگیرد، پادشاهی چارلز سوم دیر یا زود با موجی از طغیان اجتماعی روبه‌رو خواهد شد. نهاد سلطنت در انگلیس دیگر نمی‌تواند با نمادسازی، تبلیغات یا سرکوب، از پاسخ به پرسش‌های بنیادین درباره فلسفه وجودی خود بگریزد. این رویداد نه فقط سقوط یک شاهزاده، بلکه آغاز پایان عصری است که مشروعیت خود را از دست داده است.

افشاگری میدل‌ایست آی از نقش امارات متحده عربی در حمایت از نیروهای پشتیبانی سریع سودان:

مشارکت امارات و مزدوران کلمبیایی در یک نسل‌کشی

مزدوران کلمبیایی تقریباً هر روز با پروازهای تجاری بین‌المللی وارد فرودگاه بوساسو متعلق به امارات متحده عربی در سومالی می‌شوند و پس از توقفی کوتاه، مسیر خود را به‌سوی سودان ادامه می‌دهند تا در کنار نیروهای پشتیبانی سریع RSF در جنگ داخلی سودان بجنگند.

در فرودگاه بوساسو در ایالت پونتلند سومالی، صدای مهیب فرود هواپیماهای بزرگ باربری در سراسر بندر طنین می‌اندازد. چند دقیقه پس از فرود، نوع هواپیما مشخص می‌شود. یک هواپیمای باری سنگین IL-۷۶ سفیدرنگ که کنار هواپیمایی مشابه پارک می‌کند.

برای ساکنان محلی، صدای پروازهای هواپیماهای باربری نظامی تا دو سال پیش ناآشنا بود و از آن به بعد این پروازها برای نخستین بار در بوساسو آغاز شد. اما اکنون این صدا به امری عادی بدل شده است. لحظاتی بعد، تخلیه‌ی محموله‌هایی سنگین و ناشناخته از هواپیما مشاهده می‌شود.

عبداللهی، یکی از فرماندهان ارشد نیروی پلیس دریایی پونتلند (PMPF) در فرودگاه بوساسو که با نامی مستعار برای حفظ امنیتش با پایگاه خبری میدل‌ایست‌آی گفت‌وگو کرده، می‌گوید: «این پروازها مکررند و تجهیزات بلافاصله به هواپیمای دیگری منتقل می‌شوند که در حالت آماده‌باش است و از طریق کشورهای همسایه به مقصد نیروهای شبه‌نظامی پشتیبانی سریع RSF در سودان پرواز می‌کند.»

براساس داده‌های ردیابی پروازها، تصاویر ماهواره‌ای، منابع محلی متعدد و اظهارات دیپلمات‌های آمریکایی و منطقه‌ای، منشأ این هواپیماها و محموله‌هایشان روشن است: امارات متحده‌ی عربی. مقصد نیز همان‌طور که عبداللهی گفته، سودان و نیروهای RSF هستند. نیروهایی که همین هفته پس از بیش از پانصد روز محاصره، شهر الفاشر پایتخت ایالت دارفور شمالی را تصرف کرده‌اند. شبه‌نظامیان RSF پس از پیروزی خود دست به جنایات هولناکی زده‌اند و ویدیوهایی منتشر کرده‌اند که در آن کشتار غیرنظامیان در حال فرار و اعدام‌های جمعی در بیمارستان‌ها را به تصویر می‌کشد.

در طول چندین ماه، الگوی مشخصی در پروازهای باری ردیابی‌شده توسط میدل‌ایست‌آی دیده شد. این هواپیماها مدت زیادی در فرودگاه نمی‌ماندند و معمولاً در ساعاتی می‌آمدند که فعالیت در فرودگاه حداقل بود. داده‌های عمومی پروازها نشان می‌دهد امارات به‌طور فزاینده از فرودگاه بوساسو استفاده می‌کند و گاه زمان پروازها نیز تغییر داده می‌شود تا از جلب توجه جلوگیری شود.

عبداللهی گفت: «در زمان بارگیری و تخلیه، تدابیر امنیتی شدیدی برقرار است چون محموله‌ها شامل مواد و تجهیزات حساسی هستند که ماهیت آن‌ها علنی نمی‌شود.» او افزود که بخشی از این محموله‌ها از طریق بندر بوساسو نیز وارد می‌شوند. سال‌هاست که امارات تأمین مالی نیروی پلیس دریایی پونتلند را بر عهده دارد. نیرویی منطقه‌ای که برای مقابله با دزدی دریایی تشکیل شده است. بااین‌حال، سربازان این نیرو می‌گویند هیچ‌یک از تجهیزات تخلیه‌شده در فرودگاه به اردوگاه آن‌ها منتقل نمی‌شود، زیرا حجم محموله‌ها بسیار بیشتر و بزرگ‌تر از نیازشان است. داده‌های پروازی پیش‌تر منتشرشده توسط میدل‌ایست‌آی نشان می‌دهد امارات به‌طور قابل‌توجهی ارسال تسلیحات به بوساسو را افزایش داده است. اطلاعات منابع اطلاعاتی آمریکا حاکی از آن است که این محموله‌ها شامل پهپادهای ساخت چین نیز می‌شود.

یکی از مدیران ارشد بندر بوساسو برای نخستین بار به میدل‌ایست‌آی گفت که طی دو سال گذشته، امارات بیش از پانصدهزار کانتینر با برچسب «مواد خطرناک» را از طریق بوساسو عبور داده است. برخلاف محموله‌های عادی که همراه با اسناد مبدأ و مقصد ثبت می‌شوند، این محموله‌های اماراتی هیچ توضیحی درباره‌ی محتوا ندارند. مدیر بندر افزود که کل عملیات تدارکاتی در هاله‌ای از محرمانگی انجام می‌شود: به‌محض ورود کشتی، کانتینرها فوراً به فرودگاه منتقل و روی هواپیماهای آماده‌باش بارگیری می‌شوند.

منابع میدل‌ایست‌آی در بوساسو می‌گویند تدابیر امنیتی برای این محموله‌ها فوق‌العاده شدید است. هنگام پهلو گرفتن کشتی، نیروهای پلیس دریایی پونتلند منطقه‌ی بندر را محاصره می‌کنند تا از فیلم‌برداری جلوگیری شود. تنها کارکنان حاضر در شیفت اجازه‌ی ورود دارند و صراحتاً از ضبط هرگونه تصویر یا ویدیو در طول تخلیه منع می‌شوند.

به گفته‌ی این منابع، ماهیت کاملاً محرمانه‌ی عملیات نشان می‌دهد که این کالاها برای مصرف داخلی سومالی نیستند. مدیر بندر گفت: «اگر برای استفاده‌ی داخلی بود، می‌دیدیم کجا نگهداری می‌شوند یا کانتینرهای خالی باقی‌مانده را پیدا می‌کردیم. ولی این‌طور نبود. بوساسو فقط یک ایستگاه ترانزیت مخفی است.» پایگاه خبری میدل‌ایست‌آی برای دریافت توضیح از دولت امارات و مقام‌های محلی پونتلند درخواست رسمی ارسال کرده، اما هیچ‌یک پاسخ نداده‌اند. امارات پیش‌تر نیز حمایت از نیروهای RSF را رد کرده بود.

مزدوران کلمبیایی

در ساحل جنوبی خلیج عدن، فرودگاه بوساسو چندین تأسیسات نظامی مستحکم را در خود جای داده است که یکی از آن‌ها در اختیار فرماندهان و نیروهای امنیتی اماراتی از جمله افرادی که گفته می‌شود اهل آفریقای جنوبی هستند قرار دارد.

در شمال فرودگاه، اردوگاه جداگانه‌ای وجود دارد که محل استقرار مزدوران کلمبیایی درگیر در جنگ سودان است.

تصاویر اختصاصی به‌دست‌آمده توسط میدل‌ایست‌آی ده‌ها مزدور کلمبیایی را نشان می‌دهد که با کوله‌پشتی از هواپیما پیاده می‌شوند و مستقیم به‌سوی اردوگاه خود می‌روند.

عبداللهی با مشاهده‌ی این تصاویر فوراً آن‌ها را شناسایی کرد و گفت: «بله، آن‌ها مزدوران کلمبیایی هستند که در اینجا در تعداد زیاد فعالیت می‌کنند.»

مزدوران کلمبیایی تقریباً هر روز با پروازهای تجاری بین‌المللی وارد فرودگاه بوساسو می‌شوند و پس از توقفی کوتاه، مسیر خود را به‌سوی سودان ادامه می‌دهند تا در کنار نیروهای پشتیبانی سریع RSF بجنگند.

سربازان سومالیایی نیروی پلیس دریایی پونتلند که در فرودگاه مستقرند، به‌ندرت اجازه‌ی ورود به اردوگاه مزدوران را دارند. عبداللهی در توضیح گفت: «مزدوران در محوطه‌ی خود بیمارستانی تازه ساخته‌اند که از آن برای مداوای سربازان زخمی‌شده در سودان استفاده می‌کنند.» او افزود: «به یاد دارم یک‌بار هواپیمایی حامل سربازان زخمی در فرودگاه بوساسو فرود آمد و درِ هواپیما به‌وضوح با خون آغشته بود.» این افسر پلیس دریایی به میدل‌ایست‌آی گفت که اردوگاه مزدوران همچنین به‌عنوان مرکز انتقال پزشکی برای مجروحان RSF عمل می‌کند. مجروحانی که سپس به مقاصد دیگر برای درمان بیشتر منتقل می‌شوند.

در مجاورت فرودگاه، امارات سامانه‌ی راداری نظامی نصب کرده است که گفته می‌شود ساخت فرانسه است و هدف آن حفاظت از فرودگاه بوساسو در برابر حملات احتمالی است.

به گزارش میدل‌ایست‌آی، بوساسو بخشی از حلقه‌ای از پایگاه‌های نظامی است که امارات در اطراف خلیج عدن و دریای سرخ ساخته و توسعه داده است. این پایگاه‌ها در جزایر مایون، عبدالکوری، سمحه، بندر بربره در سومالی‌لند و بندر المخا در یمن واقع‌اند. همگی در سرزمین‌هایی که به‌طور رسمی تحت کنترل امارات نیستند، بلکه در اختیار متحدان و نیروهای نیابتی آن قرار دارند. سربازان مستقر در بوساسو می‌گویند حضور و فعالیت مزدوران کلمبیایی در منطقه به‌طور فزاینده‌ای نگران‌کننده شده و باعث احساس ناامنی میان نیروهای PMPF شده است. عبداللهی هشدار داد: «ما معتقدیم احتمال زیادی وجود دارد که دولت سودان فعالیت‌های نظامی در فرودگاه بوساسو را هدف قرار دهد.» پیش از آغاز جنگ سودان در آوریل ۲۰۲۳، این کشور برای هزاران دانشجوی سومالیایی بورسیه تحصیلی فراهم می‌کرد و یکی از چهره‌های برجسته‌ی بهره‌مند از این برنامه، احمد معلم فیقی وزیر دفاع کنونی سومالی است. چند تن از سربازان نیروی پلیس دریایی پونتلند اعتراف کرده‌اند که از همکاری با نیروهای خارجی دخیل در جنگ سودان احساس ناخوشایندی دارند. زیرا نگران‌اند فعالیتشان به‌طور غیرمستقیم از نسل‌کشی در کشوری حمایت کند که آن را متحد نزدیک خود می‌دانند.

در آغاز سال جاری، دولت ایالات متحده اعلام کرد که «اعضای RSF و شبه‌نظامیان متحد آن مرتکب نسل‌کشی در سودان شده‌اند». نتیجه‌ای که بسیاری از سازمان‌های حقوق بشری نیز به آن رسیده‌اند.

یکی از سربازان گفت: «از نظر اخلاقی غیرقابل‌پذیرش است که به مزدورانی کمک کنیم که با کشوری می‌جنگند که سال‌ها از سومالیایی‌ها از جمله اعضای خانواده‌ی خود من حمایت کرده است.»

روابط سومالی و امارات

امارات متحده‌ی عربی سال‌هاست که به دولت موگادیشو کمک مالی می‌کند و نیروهای نظامی سومالی را برای مقابله با گروه‌های مسلحی چون الشباب آموزش می‌دهد.

اما این رابطه در سال‌های اخیر به‌شدت تیره شده است. امارات به‌جای همکاری با دولت مرکزی، از دولت‌های منطقه‌ای مانند پونتلند و سومالی‌لند که خواهان جدایی از سومالی هستند حمایت مالی و لجستیکی کرده است. موگادیشو هرچند کنترل حریم هوایی کشور و مجوز تمامی پروازها را در دست دارد، اما هیچ اختیار مستقیمی بر بندر و فرودگاه بوساسو ندارد. با وجود روابط پرتنش میان حسن شیخ رئیس‌جمهور سومالی و محمد بن زاید حاکم امارات، دولت موگادیشو تاکنون به‌طور علنی در برابر فعالیت‌های نظامی ابوظبی در پونتلند واکنش نشان نداده است. عبدالرشید موسی، تحلیل‌گر منطقه‌ای و از منتقدان سیاست‌های امارات در شاخ آفریقا، گفت: «موگادیشو قادر به اعتراض نیست، چون برای مقابله با نفوذ روبه‌گسترش امارات آمادگی ندارد.» او با عبداللهی هم‌عقیده است و تأکید می‌کند که فعالیت‌های امارات در بوساسو بسیار نگران‌کننده است زیرا می‌تواند سومالی را به درگیری‌های ژئوپلیتیکی گسترده‌تر میان قدرت‌های منطقه‌ای بکشاند.

رئیس دولت ایالتی پونتلند، سعید عبداللهی دِنی، به‌طور گسترده‌ای به‌عنوان متحد نزدیک امارات شناخته می‌شود. عمدتاً به‌دلیل حمایت مالی ابوظبی که می‌تواند هم دولتش را تقویت کند و هم جاه‌طلبی‌های سیاسی او را. در دیدار اخیر شیخ منصور بن زاید آل‌نهیان معاون نخست‌وزیر امارات با دونالد ترامپ رئیس‌جمهور آمریکا، ترامپ در برابر دوربین با خنده او را «دارای پول بی‌پایان» توصیف کرد. مارتین پلات، پژوهشگر متخصص در زمینه‌ی درگیری‌های شاخ آفریقا، گفت دخالت امارات در جنگ سودان عمدتاً با هدف دسترسی به منابع طلا و گسترش نفوذ منطقه‌ای صورت می‌گیرد.

او افزود در مورد پونتلند، موقعیت راهبردی و استقلال نسبی این منطقه، آن را به پایگاهی عملیاتی ایده‌آل برای امارات تبدیل کرده است. پلات گفت: «پونتلند یکی از مناطق کمتر رصدشده و نظارت‌نشده‌ی جهان است. امارات به‌راحتی می‌تواند از آنجا فعالیت کند و هیچ‌کس هم از آن‌ها پرسش نخواهد کرد.»

مارتین پلات در گفت‌وگو با میدل‌ایست‌آی افزود: «پونتلند همچنان یکی از کم‌نظارت‌ترین و بررسی‌نشده‌ترین مناطق جهان است. اینجا صرفاً نقطه‌ای مناسب برای فعالیت امارات است و هیچ‌کس قرار نیست از آن‌ها سؤالی بپرسد.»

در ماه ژوئیه، نازهات شمیم خان، معاون دادستان دیوان کیفری بین‌المللی (ICC)، در جلسه‌ی شورای امنیت سازمان ملل اعلام کرد که این دیوان «دلایل معقولی برای باور دارد که در سودان هم جنایات جنگی و هم جنایات علیه بشریت در حال وقوع است.» پلات در ادامه گفت: «مقام‌های پونتلند ممکن است در این جرایم همدست باشند و احتمال دارد روزی در برابر قانون پاسخ‌گو شوند.»

منبع خبرآنلاین - نویسنده: بشیر محمد کائتو - ترجمه: علی مجتهدزاده